

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Βιβλιοκαπηλεία.

Αὐτὴ ἡ λέξις θὰ πῆ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ποὺ βγάξει ἓνα βιβλίον κάνει συντροφιά μ' ἓνα ἄλλον βιβλιοπώλην καὶ τὸ πουλεῖ τὸ βιβλίον του ὅσα θέλει.

Αὐτὴ ἡ δουλειὰ λέγεται ληστεία ἐντιμος.

Δηλαδή, ἀτιμὴ κλεψιά μὲ σχῆμα τιμιότητος.

Οἱ δάσκαλοι, ὅλοι ἀνεξαιρέτως, κυττάζουν πῶς νὰ πουλήσουν τὰ βιβλία των, ἂν ἔχουν τέτοια ἐκδομένα, ἢ πῶς νὰ πουλήσουν οἱ ἄλλοι δάσκαλοι τῶν φίλων των, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ἐννοεῖται, ἔχουν τὸ μεριδίω των.

Χεῖρ χεῖρα νύπτει.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ νομίσετε, ὅτι σὰς λέγω ψέμματα, ἔρχομαι καὶ μὲ παραδείγματα ἀνθρωπινὰ, ζωντανὰ, νὰ σὰς πείσω.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς κουτοβλάκας δασκάλους τῆς Ἀθήνας εἶνε καὶ ὁ Ἄκυρος ὁ γάμος σου, Λέριος, σωστὸς λαίρα καὶ δυσωδεῖα, αὐτὴ ἡ παστρική λαίρα ἔστειλε ἓνα μαθητὴ του νὰ πάη ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὸ Βιβλιοπωλεῖον τοῦ Παπαγεωργίου ὦ ρι σ μ έ ν ω ς τὴν γραμματικὴν τοῦ Σεκοπούλου. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, ὁ Λέριος δηλαδή, εἶνε τόσον ἀνάξιος λόγου ὥστε εἶνε ἐντροπή ποὺ γίνεται λόγος καὶ περὶ αὐτοῦ.

Μετ' αὐτὸν ἔρχεται ὁ κ. Κωφινιώτης ἢ Κουφινιώτης, — τὸ ἴδιο εἶνε, — ὁ ὁποῖος κάμει, — καὶ τί δὲν κάμει;

Εἶνε ἄνθρωπος τίμιος μέχρις ἐσχάτου ὀβολοῦ.

Τοῦτ' ἔστι, μπορεῖ νὰ σκοτώσῃ καὶ τὸν ἴδιον ἑαυτὸν του, ἀρκεῖ νὰ τοῦ πληρώσῃ ὁ ἴδιος ἑαυτὸς του εἰς τὸν ἴδιον ἑαυτὸν του τὴν ἐκδοσὴν τῶν βιβλίων του.

Θὰ πῆτε, δὲν καταλαβαίνομε τί μὰς λές.

Νὰ, βρὲ ἀδέρφια, αὐτὸς ὁ Κουφινιώτης εἶνε δάσκαλος ἓνα γυμνάτιο.

Ἐχει βγαλμένα καὶ δικά του βιβλία.

Αὐτὸ, θὰ πῆτε, ἴσα ἴσα, εἶνε ἔπαινός του.

Ὅχι, διότι διὰ τῶν βιβλίων του ἐννοεῖ νὰ αἰσχροκερδῇ.

Καὶ τί θὰ πῆ νὰ αἰσχροκερδῇ;

Νὰ, νὰ μὰς πουλήῃ τὰ βιβλία του μὲ τὸ ζόρι καὶ ὅσα θέλει.

Καὶ τὸ ἐπιτρέπει ὁ νόμος αὐτό;

— Ὅχι, ἀδελφοί.

— Καὶ τότε πῶς γίνεται;

— Νὰ γίνεται, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλα γίνονται. Γεννοῦν ἀκόμη καὶ τὰ μουλάρια.

(Παρτὸν γιὰ τὰς παρθένας, τὰς ἀληθινὰς, γιὰτὶ ὑπάρχουν καὶ ψεύτικες. Ἄς ἦναι).

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ κύρ Κουφινιώτης εἶνε Κουφινιώτης, τοῦτ' ἔστι πολυτεχνίτης καὶ ἐρημοσπίτης.

Ἀνεπιτυχῆς εἶνε ἡ παρομοίωσις, ἀλλὰ δὲν πείράζει.

Εἶνε καθηγητῆς, τυπογράφος, συγγραφεὺς καὶ κατὶ ἄλλο = **Ξυλοσκίστης.**

Ὅποιος λοιπὸν μαθητῆς δὲν πάρει ἀπὸ τὰ βιβλία του, οὐκ ἔστιν ἔρωϛ, δὲν ὑπάρχει προβιβασμός.

Οἱ φουκαράδες λοιπὸν οἱ γονεῖς γιὰ νὰ μὴ χάσουν ἓνα χρόνον τῶν παιδιῶν των, προτιμοῦν ν' ἀγοράσουν τὰς Κωφινιώτικας φυλλάδας, ἢ τυφλοσύρτας.

Φτοῦ στὰ μούτρά σας, μασκαράδες, ἐν ὀνόματι ὄλων τῶν πολιτῶν.

Ἄμ' ἓνα ἄλλο πῶς σὰς φαίνεται, ἢ καλλίτερον πῶς σὰς φαίνετο, ἂν καὶ δὲν σὰς φαίνεται, μ' ὄλον ὅτι φαίνεται.

Μπορεῖτε, παραδείγματος χάρις, νὰ πιστεῦσετε, ὅτι οἱ δάσκαλοι μπορεῖ νὰ ἦναι καὶ σφουγκαράδες, καὶ μελανοπωληταὶ, καὶ βιβλιοπῶλαι, καὶ πλακοπῶλαι, καὶ κουτυλοπῶλαι **Μαλιστότατα.**

Π. χάρις. Μιὰ φορὰ κ' ἓνα καιρὸ, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε σήμερα, στὸ σχολεῖο τοῦ Καραμάιου οἱ δάσκαλοι πωλοῦσαν, ἢ καὶ μπορεῖ νὰ πωλοῦν ἀκόμη, ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, ὡς καὶ τὸ μελάνι.

Βρὲ, ἔλεγον πρὸς τοὺς μαθητάς, ἢ ἐνδεχόμενον καὶ νὰ λέγουν καὶ τώρα, νὰ φέρῃς μία πεντάρια γιὰ τὸ μελάνι, ἢ αὔριο εἶσαι νηστεία.

Οὐ νὰ χαθῆτε, γαῖδούρια πρώτης τάξεως, γομάρια ξέστρωτα.

Ἄ, οὐ, ποῖος εἶνε ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς παιδείας;

Αὐτὰ δὲν τὰ ξέρει; Νὰ τὰ μάθῃ ὁ κύριος.

Νὰ μὰς συμπαθῆ, γιὰτὶ τοῦ τὰ λέμε ἔτσι, γιὰτὶ μὰς παρὰ πῆρε ὁ θυμός.

Οὐ νὰ χαθῆς, γαῖδουρογάϊδαρε, ἐσὺ ὁποῖος κ' ἂν ἦσαι.

Τοὺς μασκαράδες αὐτοὺς, τοὺς λεγομένους δασκάλους δὲν θὰ τοὺς συμμαζέψῃς;

Καὶ τοῦ χρόνου.

Ἄργολις.

Αὐτὸ τὸ ὄνομα φέρει τὸ κατὰ τὸν δρόμον τῆς Ἀθηνῶν καὶ

Ἐκάστην **Τρίτην** ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Σῦρον.
 » **Τρίτην** » 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον,
 Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλίδα, Ὠρεούς,
 Ἄλμυρον καὶ Βόλον.

Ἐκάστην **Πέμπτην** ὥραν 6 1/2 π. μ. Δι' Αἴγιον, Μέ-
 θανα, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Μύλους καὶ Ναύπλιον.

Ἐκάστην **Πέμπτην** 7 1/2 π. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας,
 Μαραθούπολιν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Πάτρας, Αἴγιον, Κό-
 ρινθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.

Ἐκαστον **Σάββατον** ὥραν 6 1/2 π. μ. Δι' Αἴγιον, Μέ-
 θανα, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον καὶ Ναύπλιον.

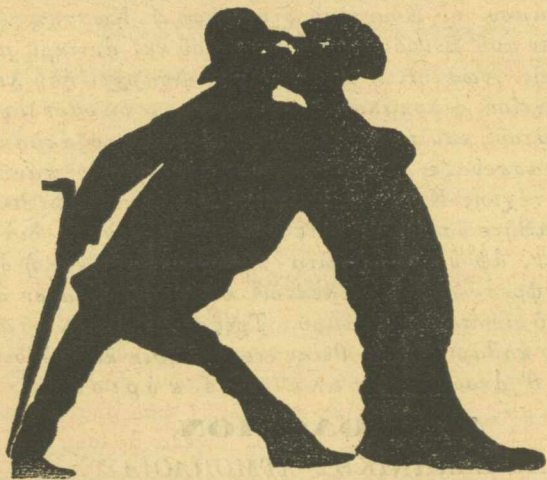
ΕΛΑΤΕ,

Θ' ἀνόξη κι' ἡ βουλή μας ὦρα ὦρα,
 Τὸ ἔθνος μας θὰ τρέχη μιὰ χαρὰ,
 Κάθε καλὸ θὰ πέση μὲς στὴ χώρα,
 Καὶ ὄλοι θὰ κλωτσοῦμε τὸν παρᾶ.
 Νά! νά! οἱ βουλευταὶ μας οἱ καλοὶ
 Μᾶς ἔρχονται, πετοῦνε σὰν πουλί.

Ἱπποσιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων εὐγένεια.

— Θὰ ἔμπης μέσα κερατᾶ ;

Ὁ Μανσόλας εἰς ἄσχημη θέσει.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ δραχμαὶ ἑξ πληρωτέαι ἅμα τῇ παραλαβῇ, διὰ τοὺς ἐν Αθήναις, διὰ τοὺς ἐπαρχιώτας ποῦ εἶνε ζωντόβολα, δραχμαὶ δέκα, μὲ
 τὰ ταχυδρομιά εἰς θάρος μρε, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ποῦ εἶνε ἔξυπνοι, δραχμαὶ δώδεκα. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος. Αἱ ἀποδείξεις ὑπο-
 γράφονται παρὰ τοῦ ὑπογράφοντος αὐτάς.

᾿Ω! καί! ἐλάτε πάλι ἐδῶ πέρα
 Τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωποι κλεινοί,
 Μὲ μᾶς νὰ κοπανίζετε ἀέρα,
 Νὰ σκούζετε μὲ ὄλη τὴ φωνή,
 Καὶ ὄλοι ν' ἀναβαίνετε τὸ βῆμα
 Μὲ Μιραβῶ καὶ Δημοσθένους σχῆμα.

Ἡθικὴ Στεφανίδου.

Ἐλάτε μὲ τὴν πρώτη σας τὴ γνώσι,
 Ζητήσετε καμμιά καινούρια θέσι,
 Κι' ἂν ὁ Τρικούπης τέτοια δὲν σᾶς δώση,
 Ἄμέσως ἢ Κυβέρνησις νὰ πέση.
 Ὁ Κουμουνοῦρος νᾶλθη πιὸ μέγας,
 Νὰ πέση καὶ αὐτός, ν' ἀνέβῃ ἄλλος.

Μία ἰδέα μόνο ἄς σᾶς τρώγη
 Καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα—τὸ ρουσφέτι—
 Γιὰ σᾶς ἄς ἦναι τᾶλλα χρυσοὶ λόγοι,
 Καὶ διόλου νὰ μὴ θάζετε σεκλέτι.
 Ὅποιος ζητεῖ Κυβέρνησι ἄς δίνη,
 Ἄλλοιῶς δὲν εἰμπορεῖ καλὸ νὰ γίνη.

Ἐλάτε, καὶ τὸ ἔθνος γιὰ πεσκέσι
 Μερίδας σᾶς ἐτοίμασε πολλὰς,
 Ἐλάτε ἢ Κυβέρνησις νὰ πέση,
 Βαρέθη τὸν Τρικούπη ἢ Ἑλλάς.
 Ἀπάνω τὸ λοιπὸν οἱ Κουμουνοῦροι,
 Εἶναι καιρὸς νὰ γίνη νταβατοῦρι.

Ἐλάτε νὰ μᾶς βάλλετε καὶ φόρους,
 Νὰ βγάλετε τῆς φτώχειας τὴ ψυχὴ,
 Νὰ πιάνεσθε συχνὰ σὰν τοὺς κοκκόρους,
 Κι' ἢ ματσουκιάς νὰ πέφτουνε βροχή.
 Νὰ γίνετα Ἑβραϊκο παζάρι,
 Καὶ ὄλοι νὰ κλωτσοῦνε σὰν γαιδάροι.

Τοῦ Γεωργαντᾶ

τὸ παντοπωλεῖον, τὸ κείμενον ὀπισθεν τοῦ Νοσοκομείου τοῦ
 πολιτικοῦ, μεταφερθὲν εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ παλαιοῦ, εὐπρε-
 πίσθη, ἐκαλλωπίσθη καὶ ἐπλουτίσθη μὲ πάσης καλῆς ποιό-
 τητος πρᾶγμα. Ἐχει συντροφιά καὶ καθαρὸν ξενοδοχεῖον.
 Κρασι δὲ αἴντε ντέ. Γκράν! Κι' ὄλα στὴ φτεινία.